

U CUNTÈ DÈ Z' PEPPE
(leggenda sull'origine del Biferno)

Na séra tatonè raccuntattè nu cuntariéllè chë l'avèa fattè zè Pèppè, nu pëcurarè dè la Rocca.

Accusì ricèa zè Peppè:

Tuttè sannè ca qua da nu' lè vèrnatè so' tremèndè, ma cè nè fu una tanta tiémpè fa ca facèttè tanta 'é chélla néva ca murènnè pè ru friddè nu sacchè 'é gèntè.

Štèa a Bujanè na famiglia puurèlla chë nnè tènèa niéntè ra magnà.

Allora la mamma chiamattè a u cchiù gruossè dè lè criaturè e u mannattè da na canuscèntè a cèrcà nu pochè 'é panè.

U 'uaglionè, malèvèštitè, scèttè da la casa, ma pè la vija a causa d'u friddè e dè la buféra svènèttè e rumanèttè suffucatè.

Tutta la famiglia aspèttavè u ritornè d'u 'uaglionè pè zè magnà nu mucchèchillè, ma štu povèrè 'uaglionè nnè turnavè.

Facennèsè tardè, zè 'ncumènzannè a préoccupà, allora la mamma scèttè pè vèrè' chë fin'avèa fattè 'štu figliè suo', ma fattè poca štrara vèrèttè 'sci da nu mucchiè 'é névè nu piéruccè: lè pigliattè nu colpè facènnèla rumané' sènza sciatè, pènzannè subbètè a u peggè... Zè chiécattè e kè lè manè scuprèttè 'llu curpèciéllè e rëcanuscèttè u ninnè suo'!

Allora zè méttèttè alluccà cumm'a na pazza; raccuglièttè u curpècièllè e u purtattè rénta a la casa e llà rrèntè 'ntè raccontè chë štraziè pè chélla famiglia!

La mamma 'nzè putèa fa capacè e chiagnèa juornè e nottè, una cuntinuazionè.

Doppè poca juornè, pè 'nzè fa vèrè' dall'autè criaturè, zè nè jva a chiagnè appiérè a na morgia chë štèa vicinè a la casa. Nèn zè putèa pèrdunà d'avè' mannattè u criaturè 'n girè pè panè a u pošte suo'!

Chiagnèa, chiagnèa sempè, la povèra fémmena. Tanta lacrèmmè jèttattè ca nu bèllè juornè zè bucatè la roccia sott'a lè piérè suo' e scèttè da llà nu capè r'acqua.

Lè lacrèmmè ammišchiatè a l'acqua sciuta da la roccia rëvèntannè nu sciumè sèmpè cchiù gruossè ca arrèvattè finè a u marè.

Quillè sciumè la gèntè 'e Bujanè u mèttènnè nómè Bufiernè, forzè pè rëcurdarzè d'u criaturè muortè sott'a la buféra e u poštè addò štèa la roccia u chamannè Capè d' acqua.